

Шаповал В.С.,
Кобєлєва Т.О.,
доктор економічних наук, професор,
Перєрєва П.Г.,
доктор економічних наук, професор,
завідувач кафедри економіки бізнесу,
Національний технічний університет «ХПІ», Харків

Економічні проблеми інноваційного розвитку промисловості України

Інновації у виробничій сфері повинні бути пов'язані з передбачуваним результатом, що призводить до змін як всередині виробничого підприємства, так і в зовнішньому середовищі. Усвідомлюючи, що у світі є лише одне незмінне – інноваційні зміни, нині багато країн прагнуть розширити межі становлення інформаційного суспільства шляхом підвищення активності у застосуванні інноваційних розробок [1]. Наприклад, зростання платоспроможного попиту супроводжується зростанням вимог до споживчих властивостей продукції, яка випускається, що змушує підприємства розширювати та оновлювати асортимент, вносити відповідні зміни в дизайн продукції, перебудовувати збутові мережі та урізноманітнити спектр послуг у сферу цільового ринку промислових підприємств.

Наша країна ставить амбітні, але досяжні довгострокові цілі розвитку – забезпечення високого рівня добробуту населення, посилення геополітичної ролі країни як одного з глобальних лідерів, що визначають світовий політичний порядок денний. Єдиним можливим шляхом досягнення цих цілей є перехід від економіки до інноваційної моделі розвитку із соціальною спрямованістю [3]. Виклики інноваційного розвитку полягають у забезпеченні високого рівня добробуту населення та закріпленні геополітичної ролі країни як одного з лідерів, що визначають глобальний політичний порядок денний.

Основним із можливих шляхів досягнення цих цілей є зростання конкурентної сфери інформаційних послуг. Вітчизняна економіка стикається з довгостроковими системними викликами, які відображають як глобальні тенденції, так і внутрішні перешкоди розвитку. Їх спектр настільки широкий, що певним чином охоплює всі сфери та сфери економічного розвитку [4]. Основними джерелами загроз економіці України на даному етапі є ризики, пов'язані з накопиченням диспропорцій в структурі економіки, насамперед у промисловому виробництві. Розвиток сфери послуг та підвищення її ефективності щодо задоволення потреб суспільства безпосередньо пов'язані з інноваційною діяльністю. Також одним із основних показників розвитку сфери послуг є конкурентоспроможність послуг, яка безпосередньо пов'язана з рівнем інновацій на кожному підприємстві [5]. Сучасна економіка — це складний економічний механізм, у якому взаємодіють різноманітні структурні елементи комерційного, виробничого, інформаційного та фінансового характеру, для нормального

функціонування якого необхідні економічні перетворення з урахуванням інтересів регіонів і галузей. При цьому на макрорівні, регіональному рівні та рівні підприємства основні зусилля спрямовані на вирішення питань розробки державної інноваційної стратегії, розвитку та формування інноваційного клімату, реалізації державної інноваційної програми з посиленням на специфіка регіонів та рівень розвитку конкурентоспроможності інформаційних послуг.

Розширення потреб у виробничій сфері призводить до трансформації виробничого процесу виробників сировини, інформаційних систем. Розвиток інноваційної сфери створює нове конкурентне середовище та нові потреби в товарах і послугах [16]. Можна сказати, що інноваційний процес формування сфери промислового виробництва є адекватним споживчому ринку, коли є розуміння причин появи, змісту та необхідної спрямованості інновацій, сфери їх застосування, ступеня новизни, особливості структури життєвого циклу, глибина і масштаб змін, а також відмінності в задоволенні потреб в окремих сегментах споживчого ринку. Сучасний підхід до інновацій у сфері послуг все більше базується на розгляді інновацій як процесу.

Література

1. Научные основы маркетинга инноваций : монография в 3 т. Том 3. / под. ред. С.Н.Ильяшенко. Сумы: ООО «Печатный дом «Папирус», 2013. 334 с.
2. Інтелектуальна власність: магістерський курс: підручник / П.Г.Перерва [та ін.]; ред.: П.Г.Перерва, В.І.Борзенко, Т.О.Кобелева ; Нац. техн. ун-т «Харків. політехн. ін-т». Харків : Планета-Прінт, 2019. 1002 с.
3. Kocziszky G., Veres Somosi M., Kobieliava T.O. Compliance risk in the enterprise // Стратегії інноваційного розвитку економіки України: проблеми, перспективи, ефективність «Форвард–2017»: тр. 8-ї Міжнар. наук.-практ. Internet-конф. Харків : НТУ «ХП», 2017. С. 54-57.
4. Pererva, P., Kuchynskyi, V., Kobieliava, T., Kosenko, A., Maslak, O. (2021). Economic substantiation of outsourcing the information technologies and logistic services in the intellectual and innovative activities of an enterprise. *Eastern-European Journal of Enterprise Technologies*, 4 (13 (112)), 6–14. doi: <https://doi.org/10.15587/1729-4061.2021.239164>
5. Економіка, менеджмент, маркетинг туризму та гостинності : навч. посібник [Електронний ресурс] / П.Г.Перерва [та ін.] ; Нац. техн. ун-т "Харків. політехн. ін-т". Електрон. текст. дані. Харків, 2020. 893 с. URI: <http://repository.kpi.kharkov.ua/handle/KhPI-Press/47906>
6. Перерва П.Г. Кобелева Т.О. Теоретичні засади комплаєнс-моніторингу в системі економічної безпеки промислового підприємства // Вісник НТУ "ХП". Економічні науки: зб. наук. пр. Харків : НТУ "ХП", 2019. № 1. С. 65-72.
7. Перерва П.Г. Кобелева Т.О. Цінова політика підприємства та її вплив на ринкову кон'юнктуру та конкурентоспроможність продукції // Вісник НТУ "ХП" : зб. наук. пр. Економічні науки. Харків : НТУ "ХП", 2016. № 27. С. 58-61.
8. Антикризовий механізм сталого розвитку підприємства : монографія / В.Л.Товажнянський [та ін.]; ред.: П.Г.Перерва, Л.Л.Товажнянський. Харків : Віровець А.П. "Апостроф", 2012. 705 с.

9. Кобелєва Т.О. Комплаєнс-безпека промислового підприємства: теорія та методи: монографія. Харків: Планета-Принт, 2020. 354с. URL: <http://repository.kpi.kharkov.ua/handle/KhPI-Press/54748>
10. Pererva P., Kocziszky G., Veres M. Compliance program: tutorial. Kharkov: NTU «KhPI», 2019. 689 p.

УДК 331.108

Шаповал О.А.,

кандидат педагогічних наук, доцент,
доцент кафедри менеджменту та військового господарства,
Національна академія Національної гвардії України,

Бейс Г.О.,

здобувачка вищої освіти першого (бакалаврського) рівня,
Національна академія Національної гвардії України, Харків

Управління кадровим забезпеченням підприємства

У роботі розглянуто теоретико-методологічні засади управління кадровим забезпеченням підприємства.

Реалізація трудового потенціалу працівників та їх всебічний розвиток неможливі без професійного управління кадровим забезпеченням.

Реалії сьогодення вимагають від керівництва підприємств ведення постійного спостереження та модернізації управління кадровим забезпеченням щодо підвищення ефективності діяльності трудового колективу та досягнення поточних та стратегічних цілей господарської діяльності.

Доведено, що кадри стали основним ресурсом, від якості якого повністю залежить конкурентоздатність та прибутковість підприємства. Саме тому завдяки правильним управлінським рішенням, вмілому керівництву в напрямку удосконалення якості кадрового складу можна досягти ефективних результатів діяльності підприємства в цілому. [1]

Кадрове забезпечення – це можливість підприємства реалізовувати потребу у професійному кадровому складі, що призведе до досягнення встановлених результатів.

Тобто, під час реалізації виробничих, економічних, соціальних та інших цілей підприємству необхідна динамічна система управління кадровим забезпеченням.

Отже, управління персоналом підприємства – це діяльність керівників та фахівців кадрових служб, що визначає основні напрями кадрової роботи задля організації, систематизації та досягнення цілей підприємства в цілому та кожного працівника окремо. [2]